

- w przypadku gdy wartość tych usług została włączona do podstawy opodatkowania w imporcie towarów,
- b) usługi w zakresie kontroli i nadzoru ruchu lotniczego, świadczone na rzecz przewoźników powietrznych oraz innych podmiotów wykonujących rejsy w transporcie międzynarodowym,
- c) usługi związane z obsługą startu, lądowania, parkowania, obsługą pasażerów i ładunków oraz inne usługi świadczone na rzecz przewoźników powietrznych oraz innych podmiotów wykonujących rejsy w transporcie międzynarodowym,
- d) usługi świadczone na obszarze polskich portów morskich, związane z transportem międzynarodowym, polegające na obsłudze lądowych i morskich środków transportu,
- e) usługi ratownictwa morskiego, nadzoru nad bezpieczeństwem żeglugi morskiej i śródlądowej oraz usługi związane z ochroną środowiska morskiego i utrzymaniem akwenów portowych i torów podejściowych,
- f) usługi związane z obsługą statków, wymienionych w klasie PKWiU ex 35.11, należących do armatorów morskich, z wyłączeniem usług świadczonych na cele osobiste załogi,
- g) usługi polegające na remoncie, przebudowie lub konserwacji statków, wymienionych w klasie PKWiU ex 35.11, oraz ich części składowych,
- h) usługi polegające na remoncie, przebudowie lub konserwacji środków transportu lotniczego oraz ich wyposażenia i sprzętu zainstalowanego na nich, używanych do transportu międzynarodowego,
- i) inne niż wymienione w lit. a—h usługi wykonywane na rzecz podatników, o których mowa w art. 15 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, zwanej dalej „ustawą”, posiadających siedzibę, stałe miejsce prowadzenia działalności lub stałe miejsce zamieszkania na terytorium kraju, lub na rzecz osób prawnych niebędących podatnikami w rozumieniu art. 15 ustawy, posiadających siedzibę na terytorium kraju,
- j) dostawy towarów, dla której podatnikiem jest nabywca;
- 2) którzy zgodnie z art. 132 ust. 1 ustawy złożyli w państwie członkowskim zgłoszenie informujące o zamiarze skorzystania ze specjalnych procedur rozliczania podatku od towarów i usług lub podatku od wartości dodanej w zakresie usług elektro- nicznych i nie wykonują na terytorium kraju innych czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, z wyjątkiem wymienionych w pkt 1.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 kwietnia 2004 r.

Minister Finansów: w z. *W. Ciesielski*

559

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 7 kwietnia 2004 r.

w sprawie potwierdzania zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 98 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) niezbędne elementy:

- a) wniosku o potwierdzenie zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji

wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej „wnioskiem”,

- b) potwierdzenia zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 2) przypadki, w których właściwa jednostka w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, dokonująca na podstawie odrębnych przepisów wymiany z innymi państwami członkowskimi informacji o podatku od towarów i usług oraz o podatku od wartości dodanej,

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).

zwana dalej „biurem wymiany informacji o podatku VAT”, wydaje pisemne potwierdzenie, o którym mowa w pkt 1 lit. b.

§ 2. Wniosek powinien zawierać co najmniej:

- 1) nazwę lub imię i nazwisko oraz adres podmiotu;
- 2) numer rejestracyjny podmiotu, przyznany przez państwo członkowskie dla celów transakcji wewnątrzwspólnotowych, wraz z kodem tego państwa członkowskiego;
- 3) nazwę lub imię i nazwisko oraz adres zainteresowanego;
- 4) numer identyfikacji podatkowej zainteresowanego; w przypadku gdy zainteresowany jest zarejestrowany jako podatnik VAT UE, numer identyfikacji podatkowej poprzedza się kodem PL;
- 5) określenie dnia, miesiąca oraz roku, na który ma nastąpić potwierdzenie zidentyfikowania określonego podmiotu, w przypadku gdy potwierdzenie zidentyfikowania dotyczy okresu wcześniejszego niż dzień złożenia wniosku.

§ 3. Potwierdzenie zidentyfikowania podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinno zawierać co najmniej:

- 1) elementy, o których mowa w § 2 pkt 1—4;
- 2) określenie dnia, miesiąca oraz roku, na który następuje potwierdzenie zidentyfikowania, lub informację o braku potwierdzenia zidentyfikowania podmiotu dla transakcji wewnątrzwspólnotowych.

§ 4. Biuro wymiany informacji o podatku VAT wydaje pisemne potwierdzenie, o którym mowa w § 3, w każdym przypadku, gdy wniosek zostanie złożony na piśmie. Biuro wymiany informacji o podatku VAT wydaje również takie potwierdzenie na piśmie, gdy wniosek zostanie złożony faksem z żądaniem wydania takiego potwierdzenia na piśmie.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 kwietnia 2004 r.

Minister Finansów: w z. *W. Ciesielski*

560

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 7 kwietnia 2004 r.

w sprawie określenia trybu przyjmowania kaucji oraz określenia form zabezpieczenia majątkowego

Na podstawie art. 98 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w art. 97 ust. 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, zwanej dalej „ustawą”, może być przyjęte w formie obligacji skarbowych.

§ 2. Kaucję, o której mowa w art. 97 ust. 7 ustawy, przyjmuje się od podatników w trybie:

- 1) dokonania wpłaty lub przelewu środków pieniężnych na rachunek pomocniczy urzędu skarbowego właściwego dla podatnika składającego kaucję gwarancyjną w sprawach podatku od towarów i usług, w przypadku kaucji gwarancyjnej;
- 2) złożenia u naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla podatnika w sprawach podatku od towa-

rów i usług imiennego świadectwa depozytowego potwierdzającego dokonanie blokady obligacji skarbowych, w którym została zawarta klauzula określająca, że obligacje mogą być odblokowane za zgodą właściwego naczelnika urzędu skarbowego;

- 3) złożenia u naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla podatnika w sprawach podatku od towarów i usług oryginału gwarancji wydanej przez bank posiadający siedzibę na terytorium kraju, w przypadku gwarancji bankowej.

§ 3. 1. Naczelnik urzędu skarbowego, przyjmując kaucję, potwierdza pisemnie jej przyjęcie.

2. W przypadku kaucji gwarancyjnej, o której mowa w § 2 pkt 1, naczelnik urzędu skarbowego wydaje potwierdzenie przyjęcia kaucji zgodnie z ust. 1, po otrzymaniu dokumentu bankowego potwierdzającego wpływ środków pieniężnych na rachunek urzędu skarbowego.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 kwietnia 2004 r.

Minister Finansów: w z. *W. Ciesielski*

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).